

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

יעסמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

מסעי

אלה

ונקעי בני ישראל וגו' ע"ד שאמר הרב
הלדיק וכו' ר' זאב ונע"ח כ"י כי
העולם הזה הוא צחיני עולם החיקון כלומר שיהיה
לאדם חנויד שעדיין לא החזיל בעבודה וחדרצא קלקל
יותר ולדיק בכל יום לתקן וזה שפ"ה אהמול וזהו פ"י
צחיני עולם החיקון כי הוללכיס עומדין חנויד צודריגה
אחת ואין לדיק לתקן וזה שעבר חונס האי עלווא
שיתן לבני האדם שהם צחיני הולכיס חנויד ונוודריגה
לנוודריגה לזה נקרא עולם החיקון כי לריכיס חנויד
לתקן וזה שעבר וזהו וכו' גר' אחכס גר' לא חינו פ"י
בכל ונקוס שיגור האדם צהאי עלווא יהיה אחי צחיני
גר ר"ל שידונה לו שחאו"ל היה ג"י ע"ב עזירות
והיום נעשה גר ונוטענד עמו לקחי יכן בכל יום
ויים ידונה לו שהיום נעשה גר' וזהו וכו' גר' צהאי
עלנווא אחכס צוחשצתי ס גר' חונס לא הו"י שלח
יעשה אדם אי"ע ח"ו שיהדנה לו שכר הוא צודריגה
הוא והאונת חינו כן וזהו ד' סוור את גרים סוור
הוא ונלשון ואציו סוור את הדבר היינו הקציה ונוחין
ונלפס ונתי יצא האדם לנוודריגה ז' שיהא צחיני
גרים וזהו כל פרנס שאין קופה של שרלי תלויה לו
ונאחוריו אין ונעמידין אותו פרנס על הלבור כי פרנס
על הלבור היינו לדיק דדורו ונעמידין אותו ון השמים
ואין ונעמידין ון השמים אלא לדיק כזה שקופה של
שרלים תלו לו ונאחוריו היינו שדונה לו בכל יום
ובכל שעה איך כצטעה שעבר עבר כוזה עזירות
שהם ונכויס כצט קופה של שרלים וזהו אלה ונקעי
בני ישראל כל ונקוס שאמר אלה פקל את הראשונים
ובצחיני ז' ונחויבים בני ישראל להיות ונקעיהם חנויד
בצחיני אלה ע"ד וני חכס ויטוור אלה שפקל את
ונעשיהם הראשונים וזהו ויחמו ויסקו ויחמו ויסקו
ויחמו ויסקו שחנויד הם הולכיס ונקעים ונוודריגה
לנוודריגה ובכל שעה נעשה בצחיני גר עכ"ל ווהרצ
הלדיק וכו' ר' פינחס ז"ל שונעתי כי אלה פקל
הראשונים וני שהוא צודריגה ז' שדונה בדעתו שכל
וזה שפ"ה עד עתה ונעשים טובים שהוא כלא חללו
ופקל הראשונים אז חפילו מולאיהם וזה שדונה לו
שהיא מולא וכפקל ובאונת זה עלווא היא ונקעיהם אח"כ
אמר ואלה ונקעיהם מולאיהם פ"י כי ואלה ונקיע
על הראשונים וני שהוא צודריגה ז' הקטנה שדונה
לו שהוא ונקיע חנויד אז חפילו ונקעיהם שטווד
לפעמים חיוה עבודה הוא ג"כ מולאיהם שהיא מולא
ונפקל והעיקר הוא וודריגה הראשונה שדונה בדעתו
שלא עשה כלום עד עתה וזהו עווד ד' חנויד עכ"ל
ונוורצ הלדיק וכו' ר' מובל ז"ל כי ונחלה אומר

ויכתבו ונשה את מולאיהם לנקעיהם ואח"כ אמר ואלה
ונקעיהם מולאיהם ועוד אמרו ויסקו ונלשון ויחמו צחנה
ויסקו ונחמו ויחמו צוחקה וגו' וני כחן שונות לאלה
הנוקמות אחר שהיה צודצר ארץ מולאיהם ולא תשז ולא
עצר אדם עם חונס הנקיעות הללו היה הכל כדי
לשולח צלבו ונפוניה של ער הודצר וכל ונקוס ונקוס
שהוליו חיוה מלון הקדוש נעשה לירוף כפי צחיני
העללח הקדושה צחאו ונקוס וצחאו שעה ולזה נקרא
עם הנוקוס אחר צחינה הוללח של הקדושה חן
אמרו ויכתבו ונשה את מולאיהם הצלבו צפוניה של ער
הודצר וכיון שחיקו הנוקוס היה לנקעיהם ואח"כ חנו
ואלה ונקעיהם היה בשציל מולאיהם הצלבו צפוניה של
ער הודצר ונקראו שונות כפי צחינה העללח הקדושה
עכ"ל הקדוש וזהו חפ"ל חונס ז"ל האי עלווא לבני הילול
דמיא והגן ולהסביר הענין ונלשון חונס ז"ל (פסחים)
זי חיבא וזי ויללח שפירושו בית שונות צו חגן גם כחן
וזה שונכיס וני ונחלים ונעטעוים על הילול ונח
צבית אחר לא צחאו בית שונקדין וסונחיס צו והנה ז'
הצית שונות צו הנוכלים והנעטעוים נקרא צי הילול
והצית אחר שונחיס ונורקדין צו נקרא הילול כאמור ז'
הילול דר' שונעין צן ויחאי ז"ל ויחאי הוא עלווא דחתי והאי
הילול דמיא חבל הילולא עלווא הוא עלווא דחתי והאי
עלנווא דוונה לפרוודור צפני העיקלין התקן עלמד וכו'

ואלה

שונות האנשים לנעשה יהודה כלב צן יסות
וגו' לדיק לדעה ויה נעטתי חלו השללס
שצעים יהודה : צניוין : שונעין שלח הזכיר נח
זהו ורלתי צטס רציו ניכיס גאון ז"ל כי ציהוס
לא אלעריק כי ידוע שכלב היה נשיא לצבט יהודה
שונעין לא היה ראוי לנשיא ונסוס ונעשה זנורי : צניוין
חלידד צן כסלון זה חלידד וכצר וזה לכצוזה והורד
היא לו לקרות נשיא עכ"ל ח"ל ודרש רבה פרשה צהעלתן
חספה לי שצעים אי"ס וכו' כול ונשה ע"ב שפקון וכצ
על ע' ונסקן ונשאר עוד צ' שפקין חלק וערפן בקלפי וכו'
חלידד ונייד וניעעו את עלווא ואמרו אין אתו בדאין להיות
צויתו הזקנים ועל שוניעעו עלווא מולא יחיריס על
הזקנים צחונסה דגרים : הזקנים לא נחצווא אלא ונח
שכאמר ואל העם האמר התקדשו לנוח חבל חלו
נחצווא על וזה שעתיד להיות סוף ארבעים שנה
שכאמר וישאר שני אנשים צוחנה וגו' וזה היו ונחצווא
ונשה ונח יהוסע ונכיס (ונרוז צוולת ונחצווא כפי
הצעה ע"ז ונשה חנו כפשו צגן חלסיהם יהוסע
ונכיס ע"ס) הזקנים לא ככסו לארץ חבל חלידד
וניידד הוא חלידד צן כסלון וניידד זה קנוואל צן
שפען וכו' עכ"ל הוודש (וכן הוא בילקוט צטס
התכונות

התכונות
למבוא
יהי
נן
לקרא
שאלו
ונכיר
שהוא
עכ"ל
גם
וכי
צודר
חון
צט"ז

אלה

לחד
עוד
לחיס
צאמר
וכי
לדורו
הירד
הדי
שיצן
זה
ל
הצט
מתן
קיים
נקט
חיי
כנו
ונחיק
עוד
כי
כפי
להשב
עוד
חופל
פארך
חיה
ורחא

והראשונים כולל אכיס (והשחא דלחא לידן טוכל לפרש
 חס ראשונים כולל אכיס היינו חס האדם וצין ונשיג
 שהראשונים היו כולל אכיס אז וזה מוכח שיש לו
 קלת דעה בראשו ובקרקדו ומקוב הוא עכ"פ כצני אדם
 אצל חס אינו וצין ונשיג זה רק שכדמה דעתו
 שהראשונים היו כצני אדם וזה מוכח שאין לו דעת
 וחכמה כלל וכבהונה יחשב שאין לו חכמה כלל ואז אינו
 חסוד רק כחמורים וגם לא כחמורו של ר' פנחס בן
 יאיר אלא כשאר חמורים) נחזור לדברינו ולפי הוודע
 ילקוט שלא היה משצט שמועון נשיא כלל טוכל לפרש מה
 שכחוב חחלה נשיא אחד נשיא אחד צ' פעמים דקאי
 על שצט יהודה וצנינון ואין חסו לריכיס להטעמיס הכ"ל
 והקושיא מועיקרא ליחא והבן :

דברים

ליו"ד וזהו ולבן : עוד להיות כדמה צעימו כאלו עדיין
 לא התחיל צעודה כלל וע"ד אונורס ז"ל התקן עלנך
 צפרוזדור וכו' וזהו וחלירות שעיין הוא צחלר : עוד
 להיות כ"א זהיר צוגודס הסחפקות וזהו ודי זהב ואז נעשה
 עון ודי יו"ד וגם יש עשרה ונאמרות וכנגדס יו"ד ספירות
 ואח זה לעונות זה עשה האלהים כדי שיראו מלפניו :
 ונלפניו דייקא ולא לפני אורות השמי' כאלונו ונלפני
 אורות השמיים אל תחמו והנה הס"א צ"ו יש לה כח עד
 מקום שנאמר לא יגורך רע כאונרס ז"ל לזה נקרא כספים
 וכו' ובקדושה עשר ולא אחד עשר וצאופך צס"א רח"ל
 וזהו אחד עשר יום כי עשר ספירו' הקדושים והחדצקות
 צחי החיים : לעונות זה אחד עשר יום וצכל זה יש לו
 לעצור וללחוס כנגד הס"א צ"ו וזהו נחורצ דרך הר שעיר
 היינו צחי' שעיר שנסא עליו כל עונתס עד שנגיע
 לקדש צרנע צנוקוס שנאמר לא יגורך רע ואז נקרא קדוש
 וצחא עצח להקצ"ה ונאמר ישראל אשר צך אחפא עכ"ל
 הקדוש :

ד' אלהיכם הרבה אחכס והנכס היום ככוכבי
 השמיים לרוב ד' אלהי אצותיכם יוסף
 אליכס ככס אלק פעמיס ויצרך אחכס כאשר דבר לכס
 רש"י ז"ל יוסף עליכס ככס אלק פעמי' ונהו שוב ויצרך
 אחכס וגו' אלא אנונו לו ונשה רציט אחס טותן קלצה
 לצרכותיו כצר הצטיח הקצ"ה וגו' אנונו לכו ז' ונשלי
 אצל הוא יצרך אחכס כאשר דבר לכס עכ"ל ונהרצ
 הדליק וכו' **מסודלראב** ז"ל ויל"ד אכתי צרכותיו
 של ונשה צכלל צרכותיו של הקצ"ה ועוד ונה זה שאמר
 ז' ונשלי אין לו ונשעווע אונכס ידוע לפי דרכי החשבון
 העשירי

הרחח לדעה כי ונודעס הזה יש פירכה
 להגאון הכ"ל כי לפי דברי הגאון הכ"ל ז"ל לא היו
 ליה להכתוב לכתוב נשיא גם אלל אפרים דהא קמואל
 בן שפטון הוא ויודד וכצר וכה לכצוה והוודה היא לו
 נקרא נשיא ורתי' צספר הקדוש אה"ח ז"ל לא ייחס
 נשיאות לכלב על יהודה ועוס כצוד ונכות שמוודס
 וננו וכו' כן לצנינון שמונו ונחלח ונכות ישראל
 שהיא שחול איש יוני' וצמועון כחצ טעס הגאון ז"ל
 עכ"ל וגם לטעס הקה"ק אה"ח ז"ל יש לדעה הלא
 גם ונאפרים ילא ונלכיס ואלו יש לחלק צין לדיקים
 וכו' הלא גם יהושע צא ונאפרים ויש לייצ' שוב רתי'
 צוגרעס ילקוט צחלח שופטים דכל שצט היה לו שופט
 חון ונשמועון ונפי חכות שצצרו שצצט שלו ע"ס הוצח
 צע"ז א"ח סינון תרכ"ט ק"ק כ"צ והה כדברי הגאון ז"ל

אלה הדברים אשר דבר ונשה אל כל ישראל וגו'
 אפ"ל כי אלו הדברים לא היו ראיון והגויס
 לאדם אחר לאמר רק לנשה ולו הי' יאה ונאה לאונרס
 ועוד גם זאת שאלו הדברים לא היו ראיוס לאונרס
 לאיש פרטי רק לכללות העס ישראל הקדושים לזה ידויק
 נאמרו אלה הדברים אשר דבר ונשה ואל כל ישראל ואמר
 רציט הדליק וכו' **מאפטא** כי שכל אלו דברי תוכחות
 להורות להאדם דרכי ה' כי תורה הוא הוראה להורות
 הדרך אשר ילכו בה צני ישראל עם קדושים לשמור
 הדיבור וזהו צוגדער : עוד לעשות הוולות צשנחה
 טיצין שיהו ונוטעונון כי אינו דוונה הכחה תפילין של
 זה להכחה תפילין של זה כונשל הרוקה שידע להטעיס
 התצטיל היטב : יותר ויותר נירוקח אחר הגס שזה
 מתן צטר עוב וגם זה וע"ד שאנונו חנוני אונה ז"ל
 קיים אצרהס אציו' כל הוולות ואפילו עירוצ התצטילין
 נקט זה יותר ונכל הוולות אלא לאוויי דידע אצרהס
 אציו' להטעיס התצטילין היינו הוולות שנקראו ונוטעמיס
 כונו עשה לי ונוטעמיס וגו' כוודע ועירוצ הוא לשון
 ונתיקו ע"ד וערבה לך ונכחה יהודא וגו' וזהו צערצה :
 עוד יתכן לשמור כל אחד עלמו שלא יגרוס הקלה לחצירו
 כי כל ישראל עריצים זה לזה וזהו צערצה : עוד
 להסגיה כ"א אח הטולד ונה יהיה צסוף וזהו מול סוף :
 עוד לקבל ונשה"י צין רעה צין טוזה וזהו צין פארן וצין
 חופל כי פארן לשון הזרחה והשפסמות החסד הוא כונו
 פארך חצוט עליך וגו' וחופל ונלשון חופל וחוסך צחילוף
 א"ח צ"ט : עוד לעשות השוזה ולהלצין עונות כי
 ונראה שחור כדיו צהריאה עריפה ויחזור אחתיה דיו